

Tydzień II – W WIERZE**Medytacja 3, J 16, 23-28****Temat: W imię Jezusa**

1. **Stań w Bożej obecności.** (Znak krzyża jest wyznaniem wiary w Boga. Boga znanego)
2. **Proś** Boga, Pana naszego, aby wszystkie twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie Jezusa w otoczeniu zasłuchanych uczniów. Wczuj się w atmosferę, która im towarzyszy. Zobacz w wyobraźni, jak Jezus w uniesieniu wypowiada słowa, które są już po części Jego testamentem. Zachęca. Prosi. Wyjaśnia.

Prośba o owoc modlitwy: Aby Cię, Panie Jezu, tak poznał, bym szukał i pragnął, czego Ty pragniesz, kochał, co Ty kochasz i szedł drogą pełnienia Twojej woli .

1. „pytać”

Nie będziemy pytać, ponieważ wszystko będziemy wiedzieli? A może dlatego, że uwierzyliśmy, iż ważniejsze jest to, co On ma nam do powiedzenia, niż nasza ciekawość czy nasze potrzeby. A może dojrzeliliśmy do tego, by stwierdzić, że w odniesieniu do Pana Boga ważniejsze jest: by być zrozumianym niż Go rozumieć, być kochanym niż Go zgłębiać. Od czasu do czasu musimy sobie zadać pytanie o sens naszych pytań.

2. „prosić”

Prośba jest wyznaniem wiary. Zazwyczaj od tego zaczyna się nasza relacja z Panem Bogiem. Nie prosi ten, kto nie ma choć odrobiny nadziei, że zostanie wysłuchany. Tak modlą się i poganie.

Chrześcijańska modlitwa ma to do siebie, że jest skierowana do Ojca w imię Jezusa. Stary Testament uczy: „Wznoszę swe oczy ku górą: Skądże nadejdzie mi pomoc. Pomoc moja od Pana, co stworzył niebo i ziemię” (Ps 121,1-2). Pan Jezus zachęca, by prosić (*Proście*). Sam prosi (*Ojcie nasz*). Św. Paweł mówi o modlitwie błagalnej z dziękczynieniem. Św. Ignacy zaprasza, by prosić o łaskę; o to, czego chce; o poznanie-umiłowanie - naśladowanie, o poruszenie woli.

Prośba jest znakiem wiary w istnienie Boga; w możliwość istnienia relacji, która jest wychylona ku człowiekowi; wiary w Bożą dobroć; że Bóg jest Ojcem.

3. „w imię moje”

Modlitwa w imię Jezusa wskazuje na wstawienniczą, kapłańską rolę Chrystusa, który przez swą śmierć i zmartwychwstanie stał się bramą do nieba.

Modlitwa w imię Jezusa to modlitwa w mocy Ducha świętego, który sprawia, że możemy TO IMIĘ wypowiedzieć z mocą.

Kto prosi Ojca w Jego imię, wyznaje ufność w zwycięstwo nad śmiercią, jakie dokonało się przez Jego rany. Taka modlitwa pozwala nam wyjść z samych siebie ku ranom Jezusa i ku ranom bliźnich.

W imię Jezusa zaczyna się i kończy każda chrześcijańska modlitwa.

To imię nie tylko jest w Ewangeliach, ale i samo jest Ewangelią. Może być treścią naszej modlitwy.

Rozmowa końcowa: Zakończ, dziękując Panu Bogu za spotkanie, wypowiadając ze czcią Jego imię, tymi bądź innymi słowami: Panie, Ty wiesz, że pragnę Cię kochać, służyć Ci jak najlepiej i trwać w Tobie. Udziel mi Twego Ducha, aby mnie formował i prowadził, umacniał moją wiarę. Pozwalał pokonać przeszkody i pokusy. I ostatecznie osiągnąć pełnię radości w Tobie.

Na zakończenie odmów Ojcie nasz. *Po medytacji lub później zapisz ważniejsze poruszenia, światła.*